NORAKSTS
Lieta Nr.A42777308
A 02361-10/23

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 7.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Migla,

piedaloties pieteicēja SIA „Pārtikas Kompānija" pārstāvim *S.K.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Autotransporta inspekcijas pārstāvei *D.R.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA „Pārtikas Kompānija" (reģ.Nr.40003599531) pieteikuma par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2008.gada 10.oktobra lēmuma Nr.388 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 17.jūnijā plkst.20.45 Autotransporta inspekcijas (turpmāk – Inspekcija vai atbildētājs) Kontroles daļas Daugavpils nodaļas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA410685 (turpmāk – protokols) par to, ka 2008.gada 17.jūnijā ap plkst.19.40 Daugavpilī, Lielā ielā 222, SIA „Pārtikas Kompānija" (turpmāk arī – pieteicēja) piederošās automašīnas Mercedes Benz ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* vadītājs *P.B.* veica iekšzemes kravas (pārtikas preces, pavadzīme Nr.ADK612626), kura netiks izmantota savām vajadzībām, bet komercdarbības (vairumtirdzniecība) nodrošināšanai, pārvadājumu maršrutā Daugavpils – Rīga (kravas saņēmējs SIA „Kluks", nosūtītājs – SIA „Pārtikas Kompānija") un pārbaudes laikā nevarēja uzrādīt visas reģistrācijas diagrammas, kuras transportlīdzekļa vadītājs izmantojis iepriekšējās 28 dienās – iztrūka tahogrammas vai tahogrāfa lejupielādētie dati par 29 dienām. Par iztrūkstošām dienām transportlīdzekļa vadītājam darbību apliecinājuma nav. Tādējādi pārkāpts 1985.gada 20.decembra Regulas Nr.3821/85 15.panta 2.punkts un 7.punkts, Autopārvadājumu likuma 27.pants, 2006.gada 15.marta Regulas Nr.561/2006 26.panta ceturtais punkts, 10.panta 2. un 3.punkts, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 24.aprīļa noteikumu Nr.279 „Noteikumi par izņēmumiem, kad nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu (EK) Nr.561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr.3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85" 6.2.punkts, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4}panta divpadsmitajā daļā.

Inspekcijas Kontroles daļas vadītājs 2008.gada 8.septembrī pieņēma lēmumu Nr.11J/BA410685 par naudas soda Ls 700 apmērā piemērošanu SIA „Pārtikas Kompānija" (turpmāk arī – pieteicēja).

Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, inspekcijas vadītājs 2008.gada 10.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.388 (turpmāk – Lēmums) par apstrīdētā inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2008.gada 8.septembra lēmuma Nr.11J/BA410685 atstāšanu negorītu.

[2] 2008.gada 13.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[2.1] Administratīvā pārkāpuma lietas sākotnējā izskatīšana notika bez SIA „Pārtikas Kompānija" līdzdalības. Pieteicēja netika informēta par administratīvā procesa ierosināšanu un nav saņēmusi ne inspekcijas aicinājumu ierasties uz lietas izskatīšanu, ne arī protokola

kopiju. Lai arī Lēmumā norādīts, ka šie dokumenti tikuši izsūtīti uz SIA „Pārtikas Kompānija" juridisko adresi, tie nav tikuši piegādāti, līdz ar to pieteicēja nebija lietas kursā par administratīvā procesa ierosināšanu pret to, kā arī nav varējusi sniegt savus paskaidrojumus un pierādījumus saistībā ar lietas izskatīšanu savu likumīgo tiesību aizsardzībai. Tādējādi ticis pārkāpts Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 61.pants un 62.panta pirmā daļa.

[2.2] Nevar piekrist arī Lēmumā norādītajam, ka pieteicēja devusi norādījumus, lai autovadītājs *P.B.* veic kravas pārvadājumu, neievērojot starptautisko regulu prasības. Šāds apgalvojums uzskatāms par nepamatotu un nepierādītu, jo gluži pretēji, pieteicējas autovadītāji – ekspeditori veic pārvadājumus saskaņā ar saviem darba līgumiem un komersanta iekšējās kārtības noteikumiem, kuros noteikts, ka darbinieki nodarbināti uz 8 stundu darba dienu, līdz ar to veic pārvadājumus, nepārsniedzot maksimāli atļauto autotransporta vadīšanas laika limitu. Tāpat autovadītājs ir ticis instruēts par pienākumu veikt pārvadājumus saskaņā ar pastāvošajām normatīvo aktu prasībām. Tā kā pieteicējai netika paziņots par lietas ierosināšanu un plānoto izskatīšanu, SIA „Pārtikas Kompānija" nebija iespēju sniegt dokumentālus pierādījumus par pārvadājumu noteikumu ievērošanu. Tas, ka konkrētās pārbaudes laikā autovadītājs neuzrādīja pieprasītos dokumentus, vēl nenozīmē pierādītu faktu, ka komersants devis norādījumus neievērot likumdošanas prasības.

[3] 2009.gada 23.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētājs pieteikumu neatzīst un norāda turpmāk minēto.

[3.1] Attiecībā uz pieteikumā minēto, ka administratīvā pārkāpuma lietas sākotnējā izskatīšana notika bez pieteicējas līdzdalības un pieteicēja nav saņēmusi ne uzaicinājumu uz lietas izskatīšanu, ne protokolu, atbildētājs paskaidro sekojošo.

Saskaņā ar Komerclikuma 12.panta ceturto daļu, ja komersantam tiek nosūtītas ziņas, dokumenti vai cita korespondence uz komercreģistrā ierakstīto tā juridisko adresi, uzskatāms, ka komersants šos dokumentus, ziņas vai citu korespondenci ir saņēmis, ja nosūtītājs dokumentāri pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta.

No lietas materiāliem redzams, ka aicinājums uz lietas izskatīšanu vienlaicīgi ar protokola kopiju SIA „Pārtikas Kompānija" ierakstītā vēstulē Nr.1-3/4644 nosūtīts 2008.gada 31.jūlijā uz tās juridisko adresi Rīgā, Mellužu ielā 1, ko apliecina Latvijas Pasta kvīts Nr.3074-3165 par ierakstītas pastkartes/vēstules/bandroles pieņemšanu (no lietas materiāliem nav redzams, ka sūtījums būtu saņemts atpakaļ inspekcijā).

Administratīvā pārkāpuma lieta izskatīta bez pieteicējas pārstāvja piedalīšanās 2008.gada 8.septembrī, pamatojoties uz LAPK 270.panta piekto daļu.

Kā izriet no lietas materiāliem, pieteicēja ir realizējusi savas tiesības uz lietā pieņemtā lēmuma apstrīdēšanu, iesniedzot apstrīdēšanas iesniegumu, kurā pieteicēja norādījusi savus paskaidrojumus un būtiskākos argumentus, līdz ar to pietiecējas norādītie argumenti nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai.

[3.2] Pieteicēja nepiekrīt apgalvojumam, ka tā devusi norādījumus autopārvadātājam *P.B.* veikt kravas pārvadājumus, neievērojot starptautisko regulu prasības. Pieteikumā norādīts, ka SIA „Pārtikas Kompānija" autovadītāji – ekspeditori veic kravas pārvadājumus saskaņā ar saviem darba līgumiem un komersanta iekšējās kārtības noteikumiem, kā arī ir ticis instruēts par pienākumu veikt pārvadājumus saskaņā ar pastāvošajām normatīvo aktu prasībām.

Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulas Nr.561/2006 „Ar ko paredz sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu Nr.3821/85 un Padomes Regulu Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu Nr.3820/85" (turpmāk – Regula Nr.561) 10.panta 2.punktu transporta uzņēmumam ir jāorganizē transportlīdzekļu vadītāju darbs tā, lai transportlīdzekļu vadītāji varētu ievērot Regulu Nr.3821/85 un šīs Regulas II nodaļu. Transporta uzņēmumam ir jādod atbilstīgi norādījumi un jāveic regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka tiek ievērota Regula Nr.3821/85 un šīs Regulas II nodaļa.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumu Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr.474) 15.punktu par transportlīdzekļa apkalpes locekļa darba laika organizēšanu un uzskaiti atbild darba devējs.

No lietas materiāliem redzams, ka SIA „Pārtikas Kompānija" neveic nekādu transportlīdzekļa vadītāja darba laika uzskaiti. Kontroles laikā netika uzrādīts ne pārskats par kārtējo nedēļu, ne dati vai reģistrācijas diagrammas par kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām (transportlīdzeklis aprīkots ar digitālo reģistrācijas kontrolierīci). Turklāt transportlīdzekļa vadītājs savā paskaidrojumā norāda, ka datus nevarēja uzrādīt, jo neveicot darba un atpūtas laika uzskaiti – neesot vadītāja kartes.

[3.3] Visi lietā esošie materiāli to kopumā pierāda pieteicējas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.^{4}panta divpadsmitajā daļā.

SIA „Pārtikas Kompānija" uzlikts minimālais naudas sods — 700 lati, kāds paredzēts par minētā pārkāpuma izdarīšanu. Līdz ar to piemērotais sods atzīstams par samērīgu un atbilstošu pārkāpumam, jo šajā gadījumā minimālā soda samērīgumu jau ir izvērtējis likumdevējs.

2008.gada 10.oktobra lēmums Nr.388 ir tiesisks un pamatots, izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, lēmumā ir norādes uz piemērotām tiesību normām, lietas faktiskajiem apstākļiem un likuma prasībām.

SIA „Pārtikas Kompānija" izdarītais administratīvais pārkāpums ir kvalificēts pareizi, sods uzlikts atbilstoši izdarītajam pārkāpumam. Lēmums ir pamatots un atstājams negrozīts.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis prasību uzturēja spēkā un paskaidroja, ka automašīnu vadītāji strādā 160 stundas mēnesī. Stundu uzskaite notiek, vadītājam sastādot grafiku, kuru pēc tam nodod grāmatvedībā. Uzskaite tiek arī veikta ar ceļazīmju palīdzību.

[5] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve prasību neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos ietverto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot administratīvās lietas materiālus un uzklausot procesa dalībnieku paskaidrojumus, secina, ka pieteikums ir daļēji apmierināms.

[7] Pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK (redakcijā, kas spēkā pārkāpuma konstatēšanas brīdī) 149.^{4} panta divpadsmito daļu, kas noteic, ka par norīkojuma došanu lietot transportlīdzekli, neievērojot transportlīdzekļu vadītājiem noteikto darba un atpūtas laika režīmu, vai darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu – uzliek naudas sodu personai, kas atbildīga par transportlīdzekļu ekspluatāciju, no simt līdz simt piecdesmit latiem, bet juridiskajai personai – no septiņsimt līdz tūkstoš latiem.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc 149.^{4}panta divpadsmitās daļas, jākonstatē, ka persona nav izpildījusi prasības, kas saistītas ar autotransportā izmantojamām reģistrācijas kontrolierīcēm.

[8] Saskaņā ar Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (turpmāk – Regula Nr.3821/85), I pielikuma I sadaļas a) un b) apakšpunktu reģistrācijas kontrolierīces ir ierīces, kas paredzētas uzstādīšanai autotransporta līdzekļos, un kas automātiski vai pusautomātiski rāda vai reģistrē datus par šo transportlīdzekļu kustību un noteiktiem to vadītāju darba laikposmiem.

Regulas Nr.3821/85 3.pants noteic, ka reģistrācijas kontrolierīces uzstāda un izmanto dalībvalstīs reģistrētajos transportlīdzekļos, ko izmanto pasažieru vai kravu

autopārvadājumiem, izņemot transportlīdzekļus, kas minēti Regulas Nr. 561/2006 3. pantā. (..) Atbilstoši Regulas Nr.561/2006 3.pantam šī regula neattiecas uz pārvadājumiem ar:

a) transportlīdzekļiem, ko izmanto regulāriem pasažieru pārvadājumiem, ja minētajā pakalpojumā ietvertā maršruta garums nepārsniedz 50 kilometrus;

b) transporta līdzekļiem, kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 40 kilometrus stundā;

c) transportlīdzekļiem, kas pieder vai ko bez transportlīdzekļa vadītāja nomā bruņotie spēki, civilās aizsardzības dienesti, ugunsdzēsības dienesti vai sabiedriskās kārtības uzturēšanas spēki, ja pārvadājuma veikšana izriet no šo dienestu uzdevumiem un ir to kontrolē;

d) transportlīdzekļiem, ko izmanto ārkārtas situācijās un glābšanas operācijās, tostarp transportlīdzekļiem, ko izmanto humānās palīdzības kravu nekomerciāliem pārvadājumiem;

e) specializētiem transportlīdzekļiem, ko izmanto medicīnas vajadzībām;

f) specializētiem avārijas transportlīdzekļiem, kas darbojas 100 km rādiusā ap to bāzes vietu;

g) transportlīdzekļiem, ko testē uz ceļa tehniskās attīstības, remonta vai uzturēšanas nolūkā, kā arī jauniem un pārbūvētiem transportlīdzekļiem, kas vēl nav ekspluatācijā;

h) transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām ar maksimālo pieļaujamo masu, kas nepārsniedz 7,5 tonnas, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem kravu pārvadājumiem;

i) komerciāliem transportlīdzekļiem, kam ir vēsturisks statuss saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie tiek ekspluatēti, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem pasažieru vai kravu pārvadājumiem.

Tā kā Inspekcija pārbaudi veica brīdī, kad ar SIA „Pārtikas Kompānija" piederošo automašīnu Mercedes Benz Sprinter 515, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/ (lietas 26.lapa),* tika piegādātas preces SIA „Kluks" saskaņā ar pavadzīmi Nr.ADK 612626 *(lietas 27.lapa)*, tad tiesa konstatē, ka uz pieteicēju neattiecas neviens no Regulas Nr.561/2006 3.pantā minētajiem atbrīvojumiem.

[9] No Lēmuma izriet, ka SIA „Pārtikas Kompānija" piederošais transportlīdzeklis ir aprīkots ar digitālo tahogrāfu *(Lēmuma 3.lapa, lietas 12.lapa),* par ko lietā strīda nav.

Regulas Nr.3821/85 15.panta 2.punkts noteic, ka autovadītāji izmanto datu reģistrācijas diagrammas vai vadītāja kartes katru darba dienu, sākot no dienas, kad tie saņem transportlīdzekli. Reģistrēšanas diagrammu vai vadītāja kartes neizņem pirms dienas darba laika beigām, izņemot gadījumus, kad to atļauts darīt kāda cita iemesla dēļ. Datu reģistrācijas diagrammu vai vadītāja kartes drīkst lietot, nepārsniedzot laiku, kam tā paredzēta.

Savukārt minētā panta 7.punkta b) apakšpunkts noteic, ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I B pielikumu, pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt viņa vadītāja karti vai ar roku veiktos pierakstus un izdruku par kārtējo darba nedēļu un iepriekšējām 28 dienām, kā paredzēts šajā regulā un Regulā (EK) Nr. 561/2006.

No lietas materiāliem un procesa dalībnieku paskaidrojumiem tiesa konstatē, ka transportlīdzekļa vadītājs *P.B.* nav uzrādījis datus par kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām, par ko lietā strīda nav.

Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds, vai darba laika uzskaiti vadītājs varēja uzskaitīt arī kā savādāk, ja nelietoja tahogrāfu.

[10] Tiesa nepiekrīt Lēmumā norādītajam, ka SIA „Pārtikas Kompānija" piederošā transportlīdzekļa vadītājs darba un atpūtas laiku varēja reģistrēt pārskatā par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā atbilstoši Ministru kabineta 2007.gada 24.aprīļa noteikumiem Nr.279 „Noteikumi par izņēmumiem, kad nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu (EK) Nr.561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr.3821/85

un padomes Regulu (EK) Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85" (turpmāk – Noteikumi Nr.279).

Noteikumu Nr.279 2.punktā (redakcijā, kas spēkā pārkāpuma konstatēšanas brīdī) noteikts, ka Regulu Nr.561/2006 nepiemēro un papildus Regulas Nr.561/2006 3.pantā minētajiem izņēmumiem ar transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites reģistrācijas kontrolierīci var neaprīkot transportlīdzekļus, ja tiek veikts iekšzemes pārvadājums ar transportlīdzekli, kas minēts Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "a", "b", "c", "d", "g", "h", "i", "j", "k", "l", "m", "n", "o" un "p" apakšpunktā.

No minētā izriet, ka Noteikumos Nr279 minēto kārtību var piemērot tikai tad, ja tas minēts Regulas Nr.561/2006 3.pantā, vai ja tiek veikts iekšzemes pārvadājums ar transportlīdzekli, kas minēts Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "a", "b", "c", "d", "g", "h", "i", "j", "k", "l", "m", "n", "o" un "p" apakšpunktā.

Tiesa jau konstatēja, ka uz pieteicēju neattiecas Regulas Nr.561/2006 3.pantā noteiktie atbrīvojumi [8].

Savukārt Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkts noteic, ka, nodrošinot, ka netiek apdraudēti 1. pantā izklāstītie mērķi, katra dalībvalsts var savā teritorijā vai, ar attiecīgās valsts piekrišanu, citas dalībvalsts teritorijā pieļaut izņēmumus attiecībā uz 5. līdz 9. pantu un piemērot šādus izņēmumus saskaņā ar individuāliem nosacījumiem, izņēmumus attiecinot uz pārvadājumiem ar:

a) transportlīdzekļiem, kuri pieder valsts iestādēm vai kurus tās bez transportlīdzekļa vadītāja nomā autopārvadājumu veikšanai, nekonkurējot ar privātiem transporta uzņēmumiem;

b) transportlīdzekļiem, kurus izmanto vai bez transportlīdzekļa vadītāja nomā lauksaimniecības, dārzniecības, mežsaimniecības, zemkopības un zivsaimniecības uzņēmumi, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no to komercdarbības;

c) vilcējiem, kurus izmanto lauksaimniecības un mežsaimniecības darbos, kas veikti līdz 100 kilometru rādiusā no vietas, kur bāzēts uzņēmums, kuram pieder transportlīdzeklis vai kurš to nomā;

d) transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām, kuru maksimālā pieļaujamā masa nepārsniedz 7,5 tonnas un kurus izmanto:

- vispārējo pakalpojumu sniedzēji, kā noteikts 2. panta 13. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai [11], lai piegādātu sūtījumus kā vispārēju pakalpojuma daļu; vai

- to materiālu, iekārtu vai mehānismu pārvadāšanai, kurus transportlīdzekļa vadītājs izmanto darba veikšanā.

Šādus transportlīdzekļus izmanto tikai 50 kilometru rādiusā no uzņēmuma bāzes vietas un ar nosacījumu, ka transportlīdzekļa vadīšana nav transportlīdzekļa vadītāja pamatnodarbošanās;

g) transportlīdzekļiem, kurus izmanto transportlīdzekļa vadīšanas mācībām un eksāmeniem, lai iegūtu transportlīdzekļa vadītāja apliecību vai transportlīdzekļa vadītāja profesionālās kompetences sertifikātu, ar nosacījumu, ka tie netiek izmantoti komerciālai kravu vai pasažieru pārvadāšanai;

h) transportlīdzekļiem, ko izmanto saistībā ar kanalizāciju, plūdu novēršanu, ūdens, gāzes un elektrības sistēmas uzturēšanas pakalpojumiem, ceļu uzturēšanu un pārraudzību, sadzīves atkritumu savākšanu un pārstrādi, telegrāfa un tālruņa pakalpojumiem, radio un televīzijas pārraidīšanu un radio un televīzijas pārraidītāju un uztvērēju noteikšanu;

i) transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar 10 līdz 17 sēdvietām un ko izmanto vienīgi nekomerciāliem pasažieru pārvadājumiem;

j) specializētiem transportlīdzekļiem, kas pārvadā cirku un atrakciju parku aprīkojumu;

k) speciāli aprīkotiem pārvietojamu projektu transportlīdzekļiem, kuri – kad tie neatrodas kustībā – primāri tiek izmantoti kā izglītojošiem nolūkiem;

l) transportlīdzekļiem, ko izmanto piena savākšanai no fermām un piena tvertņu vai dzīvnieku ēdināšanai paredzētu piena produktu nogādei atpakaļ fermās;

m) specializētiem transportlīdzekļiem, kas pārvadā naudu un/vai vērtslietas;

n) transportlīdzekļiem, kurus izmanto, lai pārvadātu dzīvnieku atkritumus vai ķermeņus, ko nav paredzēts izmantot cilvēku patēriņam;

o) transportlīdzekļiem, kurus izmanto tika uz ceļiem, kas atrodas tādās vietās, kā ostas un dzelzceļa termināli;

p) transportlīdzekļiem, ko izmanto, lai pārvadātu dzīvus dzīvniekus no saimniecībām uz vietējiem tirgiem un atpakaļ vai no tirgiem uz vietējām kautuvēm 50 km rādiusā.

Izvērtējot minētos izņēmumus, tiesa konstatē, ka neviens uz pieteicēju nav attiecināms. Tātad pieteicēja nav tiesīga piemērot Noteikumu Nr.279 nosacījumus.

[11] Attiecībā uz pieteicējas argumentu, ka darbinieki nodarbināti saskaņā ar darba līgumu 8 stundas dienā, tāpēc veic pārvadājumus, nepārsniedzot maksimāli atļauto autotransporta vadīšanas laika limitu, par ko arī tiek veikta uzskaite *(lietas 17. un 18.lapa),* tiesa norāda turpmāk minēto.

Regula Nr.561/2006 nosaka stingru kārtību, kā jāievēro vadīšanas laikposmi, pārtraukumi un atpūtas laikposmi. Saskaņā ar regulas 7.pantu pēc četrarpus transportlīdzekļa vadīšanas stundām transportlīdzekļa vadītājs ņem vismaz 45 minūšu pārtraukumu, izņemot gadījumu, ja viņš sāk atpūtas laikposmu.

Šo pārtraukumu var aizstāt ar vismaz 15 minūšu ilgu pārtraukumu, kam seko vismaz 30 minūšu ilgs pārtraukums, kas katrs sadalīts visā laikposmā tā, lai atbilstu pirmās daļas noteikumiem.

Līdz ar to vispārējs 8 stundu darba laika uzskaitījums neatbilst Regulas Nr.561/2006 prasībām, jo neļauj izkontrolēt, vai vadītājs pēc četrarpus transportlīdzekļa vadīšanas stundām ir atpūties vismaz 45 minūtes.

Tādejādi tiesa konstatē, ka, nelietojot tahogrāfu, pieteicēja ir pārkāpusi Regulas Nr.3821/85 un Regulas Nr.561/2006 prasības. Līdz ar to tiesai jāpārbauda, vai atbildētājs administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{4}panta divpadsmitajā daļā, ir pierādījis.

[12] LAPK 243.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem konkrētajā lietā ir atzīstami administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA 410685 *(lietas 22.lapa),* kravas pārvadājumu kontroles akts Nr.84760 *(lietas 23.lapa)* un vadītāja *P.B.* paskaidrojums *(lietas 24.lapa).*

[12.1] 2008.gada 17.jūnijā SIA „Pārtikas kompānija" sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA410685 par to, ka 2008.gada 17.jūnijā ap plkst.19.40 Daugavpilī, Lielā ielā 222, pieteicējas piederošās automašīnas Mercedes Benz ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* vadītājs *P.B.* veica iekšzemes kravas (pārtikas preces, pavadzīme Nr.ADK612626), kura netiks izmantota savām vajadzībām, bet komercdarbības (vairumtirdzniecība) nodrošināšanai, pārvadājumu maršrutā Daugavpils – Rīga (kravas saņēmējs SIA „Kluks", nosūtītājs – SIA „Pārtikas Kompānija") un pārbaudes laikā nevarēja

uzrādīt visas reģistrācijas diagrammas, kuras transportlīdzekļa vadītājs izmantojis iepriekšējās 28 dienās – iztrūka tahogrammas vai tahogrāfa lejupielādētie dati par 29 dienām. Par iztrūkstošām dienām transportlīdzekļa vadītājam darbību apliecinājuma nav.

SIA „Pārtikas kompānija" deva norādījumu, lai uzņēmuma transportlīdzekļa vadītājs *P.B.* veic augstāk minēto kravas pārvadājumu, neievērojot Regulas Nr.3821/85 un Regulas Nr.561/2006 prasības, ka transportlīdzekļa vadītājam vai nu jāizmanto tahogrammas (vai vadītāja karte\0 katru darba dienu, kad vada transportlīdzekli, vai jāveic darba laika uzskaiti ar pārskatiem par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendārā nedēļā, ja veic pārvadājumus pēc Regulas Nr.561/2006 13.panta pirmās daļas.

Ar minēto pārkāpts LAPK 149.^{4}panta divpadsmitā daļa *(lietas 22.lapa).*

[12.2] Kravas pārvadājumu kontroles aktā Nr.84760 norādīts, ka 2008.gada 17.jūnijā, Daugavpilī, Lielā ielā 222, plkst. 19.40, pārbaudot SIA „Pārtikas kompānija" piederošo transportlīdzekli, ko vadīja *P.B.* pa maršrutu Daugavpils - Rīga, tika konstatēts, ka netiek uzskaitīts darba laiks *(lietas 23.lapa).*

[12.3] 2008.gada 17.jūnijā *P.B.* sniedza paskaidrojumu Inspekcijas vadītājam par administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BA 410684, norādot, ka 2008.gada 17.jūnijā vadījis SIA „Pārtikas kompānija" piederošu automašīnu MB 515, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*. Veicis preču piegādi veikaliem no vairumtirdzniecības bāzes, kas atrodas Rīgā, Mellužu ielā 1. Pārbaudes laikā nevarējis uzrādīt tahogrammas vai datus no tahogrāfa, jo neveicis darba laika uzskaiti, jo nav tahogrāfa vadītāja kartes. Lūdz lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes un lēmumu nosūtīt uz darba vietu *(lietas 24.lapa).*

Izvērtējot minētos pierādījumus kopumā, tiesa atzīst pārkāpuma faktu par pierādītu.

[13] Saskaņā ar Regulas Nr.561/2006 10.panta 2. un 3.punktu transporta uzņēmums organizē transportlīdzekļu vadītāju darbu tā, lai transportlīdzekļu vadītāji varētu ievērot Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un šīs regulas II nodaļu. Transporta uzņēmums dod transportlīdzekļu vadītājiem atbilstīgus norādījumus un veic regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka tiek ievērota Regulas (EEK) Nr. 3821/85 un šīs regulas II nodaļa.

Transporta uzņēmums ir atbildīgs par pārkāpumiem, ko ir izdarījuši uzņēmuma transportlīdzekļu vadītāji, pat ja pārkāpums ir izdarīts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī.

Tiesa neatrod pierādījumus tam, ka SIA „Autotransporta kompānija" būtu nodrošinājusi transportlīdzekļu vadītājus ar iespēju lietot tahogrāfu un uzskaitīt darba un atpūtas laiku. Tādejādi tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti sauca pie administratīvās atbildības uzņēmumu – SIA „Autotransporta kompānija".

[14] SIA „Autotransporta kompānija" norāda, ka pieteicēja netika informēta par administratīvā procesa ierosināšanu un nav saņēmusi ne inspekcijas aicinājumu ierasties uz lietas izskatīšanu, ne arī protokola kopiju.

Komerclikuma 12.panta ceturtā daļa noteic, ja komersantam tiek nosūtītas ziņas, dokumenti vai cita korespondence uz komercreģistrā ierakstīto tā juridisko adresi, uzskatāms, ka komersants šos dokumentus, ziņas vai citu korespondenci ir saņēmis, ja nosūtītājs dokumentāri pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka aicinājums uz lietas izskatīšanu vienlaicīgi ar protokola kopiju SIA „Pārtikas Kompānija" ierakstītā vēstulē Nr.1-3/4644 nosūtīts 2008.gada 31.jūlijā uz tās juridisko adresi Rīgā, Mellužu ielā 1, ko apliecina Latvijas Pasta kvīts Nr.3074-3165 par ierakstītas pastkartes/vēstules/bandroles pieņemšanu *(lietas 31., 35. un 36.lapa).*

Administratīvā pārkāpuma lieta izskatīta bez pieteicējas pārstāvja piedalīšanās 2008.gada 8.septembrī, pamatojoties uz LAPK 270.panta piekto daļu, ka lietu izskata bez pārkāpuma izdarītāja klātbūtnes ja šī persona neierodas 30 dienu laikā pēc protokola sastādīšanas.

Tā kā pieteicēja Inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2008.gada 8.septembra lēmumu Nr.11J/BA410685 ir apstrīdējusi, konstatējams, ka tā ir realizējusi LAPK 260.panta pirmajā daļā noteiktās tiesības sniegt paskaidrojumus un būtiskākos argumentus.

[15] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka SIA „Autotransporta kompānija" pamatoti saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.[4] panta divpadsmito daļu par norīkojuma došanu lietot transportlīdzekli, neievērojot transportlīdzekļu vadītājiem noteikto darba un atpūtas laika režīmu

Atbilstoši attiecīgajai LAPK 149.[4] panta divpadsmitās daļas redakcijai juridiskai personai varēja piemērot naudas sodu no 700 līdz 1000 latiem [7]. Pieteicējai piemērots naudas sods Ls 700 apmērā.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka 2009.gada 25.februārī ir stājušies spēkā 2009.gada 22.janvāra LAPK grozījumi, ar kuriem izslēgta LAPK 149.[4] panta divpadsmitā daļa, taču atbildība par transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas laika noteikumu pārkāpšanu ir noteikta LAPK 149.[38] pantā.

LAPK 149.[38] panta devītā daļa paredz, ka par normatīvajos aktos noteikto transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku apliecinošo dokumentu, reģistrācijas karšu vai datu nesēju neuzrādīšanu uzliek naudas sodu (..) pārvadātājam – no piecdesmit līdz piecsimt latiem.

Savukārt LAPK 149.[38] panta trīspadsmitā daļa noteic, ka par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika reģistrācijas kontrolierīces vai ātruma ierobežošanas ierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu, kas konstatēta kontroles laikā uzņēmumā, uzliek naudas sodu pārvadātājam no simt līdz tūkstoš latiem.

LAPK 8.panta trešajā daļā noteikts, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Aktiem, kas nosaka vai pastiprina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, atpakaļejoša spēka nav.

Ņemot vērā konstatētos administratīvā pārkāpuma faktiskos apstākļus, tiesa secina, ka pieteicēja izdarītais administratīvais pārkāpums atbilst LAPK 149.[38] panta devītajā un trīspadsmitajā daļā noteiktajam tiesiskajam sastāvam. Tātad galīgā sankcija nosakāma šajos ietvaros.

[16] Atbilstoši LAPK 35.panta otrajai daļai, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Par smagāko pieteicēja pārkāpumu šobrīd uzskatāma LAPK 149.[38] panta trīspadsmitā daļa noteiktā transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika reģistrācijas kontrolierīces vai ātruma ierobežošanas ierīces lietošanas noteikumu pārkāpšana, par ko paredzēts naudas sods pārvadātājam no simt līdz tūkstoš latiem, tātad galīgā sankcija nosakāma šajos ietvaros.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otrajā daļā noteikto, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ņemot vērā Lēmumā piemēroto sodu LAPK 149.[4] panta divpadsmitās daļas sankcijas ietvaros, proti, piemērots minimālais sods, tiesa secina, ka atbildētājs ir izdarījis lietderības apsvērumus un atzinis šādu soda mēru par adekvātu izdarītajam pārkāpumam, tāpēc pieteicējam piemērojams LAPK 149.[38] panta trīspadsmitajā daļā paredzētais minimālais sods – naudas sods Ls 100 apmērā .

Līdz ar to SIA „Autotransporta kompānija" piemērotais naudas sods samazināms no 700 uz 100 latiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, tiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt SIA „Autotransporta kompānija" sūdzību.

Grozīt Autotransporta inspekcijas 2008.gada 10.oktobra lēmumu Nr.388 un **noteikt naudas sodu Ls 100** (viens simts latu) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* R.Migla

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ R.Migla
Rīgā, 2009.gada 7.maijā